

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

Sayı: 5, Mart 1980

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

Türkiye Devriminin Yolu Halk Savaşı Yoludur!

Uzun Süreli Mücadeleye Hazırlanalım!

ÖRGÜTLENELİM... SİLAHLANALIM...

PARTİNİN HALKIMA ÇAĞRISI

OLMALI PARTİZAN SAVAŞI

SOYGUNCU DÜZENİN KORKUSU

OLMALI PARTİZAN SAVAŞI

İşçiler, köylüler,
Çeşitli milliyetlerden tüm emekçiler...

Her gün onlarca yaralı. Her gün zindanla-
atılan, her gün onlarca ölü. Her gün kan,
barut, ateş. Yüzlerce yurtsever, devrimci, ko-
münist. Acımasızca işleyen işkence tezgahla-
rı. Faşist cinayetler. Bombalanan kahveler.
Ateş açılan otobüsler. Her gün yeni zamlar.
Akıl almaz bir biçimde artan fiyatlar. Yok-
lar. Kuyruklar. Türk olmayanlar üzerinde mil-
li zulüm. Bir yanda gün geçtikçe yoksullaşan
işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, kü-
çük esnaf, çeşitli milliyetlerden emekçi hal-
kımız. Diğer yanda bir avuç komprador patron
toprak ağası, tefeci, vurguncu. Ve onların
gerisinde, onların uşaklığını yaptığı emper-
yalist güçler.

İşte 1980'lerin başında Türkiye'nin duru-
mu bu.

Bu öyle bir durum ki; ezilenler açısından
artık bıçak kemiğe gelip dayanmıştır. Artık
ezilenler isyan etme noktasına gelmiştir. Ar-
tık ezilenler, çoğunlukla kendiliğinden geli-
şen eylemlerinde hakim sınıfların kanlı fa-
şist saltanatlarına duydukları nefreti dile
getirmekte, haykırmaktadırlar. Ezilenlerin,

sömürülenlerin kendiliğinden gelişen mücade-
lesinde öncelikle de işçi sınıfının mücade-
lesinde gözle görülen bir artış vardır.

Ezenler, sömürenler açısından ise durum,
bunların derin bir ekonomik ve siyasi kriz i-
çinde bulunmaları; halkın yükselen mücade-
lesi karşısında bu krizlerin artması ile belir-
lenmektedir.

Hakim sınıflar krizlerini aşmak için hal-
ka her geçen gün daha da azgınca saldırmakta,
bu onların halk içinde tecritini daha da hız-
landırmaktadır. Ülkemizde hem halkın mücade-
lesi yükselmekte, hem de bunu bastırmak iste-
yen hakim sınıfların faşist terörü yoğunlaş-
makta, her geçen gün daha açık, daha kanlı,
daha geniş ve yoğun şekillere bürünmektedir.

İşte ülkemizde sınıf mücadelesi bu durum-
dadır.

Bugün Türkiye'de hiç kimse yarının ne ge-
tireceğini bilmemekte, herkes kendine "Türki-
ye nereye gidiyor? Ne yapmak gerek? Yarın
ne olacak?" sorularını sormaktadır. Bu soru-
ları her siyasi güç kendi dünya görüşü açı-
sından cevaplandırmaktadır.

Hakim sınıfların bu sorulara verdikleri
cevap açıktır. Onlara göre aslında Türkiye'

de var olan krizin sebebi halkı kıskırtan "anarşistlerdir". Aslında Türkiye'de durum - dan hoşnut olmamak için bir sebep yoktur. Anarşistler (onlar devrimcilere anarşist diyor) temizlenirse mesele hallolacaktır. Mesele lenin hallolması demek, hakim sınıflar açısından Türkiye'nin bir mezarlık sessizliğine bürünmesi; emperyalist sömürü ve talanın "huzur ve sukun" içinde sürmesi; kompradorların toprak ağalarının, tefecilerin, emekçileri huzur içinde sömürmesi, ezmesi demektir. Şiş göbeklerin biraz daha şişmesi demektir.

Hakim sınıfların anarşistleri temizlemek için reçeteleri de hazır :

Faşist terörü yoğunlaştırmak. Bunun için bir dizi yeni "kanunlar" çıkardılar. Sıkıyönetimi genişletmeye, sıkıyönetimin yetkilerini artırmaya hazırlanıyorlar. Anarşistleri nasıl temizlemek istediklerini, İzmir'de Tariş'de, Çimentepe 'de, Gültepe'de, İstanbul'da kepenk indiren esnafa karşı eylemlerinde açıkça gösterdiler. Hakim sınıflar önümüzdeki dönemde kanlı faşist terörlerini yoğunlaştırma hazırlığı içindedir.

Hakim sınıflar, sınıf mücadelesinin gelişmesine göre, şu veya bu hükümet modelini kullanabilirler. Tek metodları terör değildir. Teröre paralel olarak gerekli gördüklerinde ve beceribildikleri ölçüde demagoji yöntemini de kullanırlar. Ama önümüzdeki dönemde esas yöntemlerinin faşist terörü yoğunlaştırmak olacağı kesinlikle bilinmelidir. Onlar bunu faşist ordunun Genel Kurmay Başkanı ağzından da , şu andaki başbakanları Demirel'in ağzından da ilan ettiler. Pratikte bunun böyle olacağını gösteriyor. Emperyalist efendilerinin de , Orta-Doğu'da , özellikle İran'da gelişen olaylardan sonra Türkiye'de sınıf mücadelesinin bastırılması konusunda görüşleri ve talimatları kesindir. Bu da bilinmelidir.

Önümüzdeki dönemde yoğunlaşan faşist saldırılar içinde, hakim sınıfların partilerinden biri olan CHP nin demagojik bir biçimde "solcu" kesilmesi mümkündür. Bu partinin niteliği de 22 aylık hükümeti döneminde görülmüştür. Bugünkü faşist saldırılara karşı direnişte CHP nin manevraları karşısında dikkatli olmak, halkın haklarını CHP yani hakim sınıfların bir bölümünün temsilcilerinin kuyruğuna takmamak gereklidir.

Ülkemizde ezilenlerin de bugünkü dönemde tavrı açıktır. Ezilenler, sömürülenler, faşist baskılara karşı direnmektedirler. Ama ezilenler ve sömürülenler henüz tek bir komünist önderlik altında birleşmiş durumda değildirler. Güçleri bölük pörçüktür. Dağınıktır. İşçi sınıfı adına konuştuğunu iddia eden bir dizi teşkilat, kitlelere yol gösterme iddiasındadır. Bunların her biri de gerçekte temsil ettikleri sınıfların ideolojisi ve sınıf çıkarlarına uygun çözümler önermektedirler.

Bunların içinde Türkiye 'Komünist' Partisi (TKP) nin başını çektiği İlerici Gençler

Derneği (İGD), İlerici Kadınlar Derneği (İKD) vb. bir dizi teşkilat vardır. İdeolojik ve siyasi olarak aynı yönde olan TIP - TSİP gibi teşkilatlar vardır. Bunlar Rus sosyal emperyalizmine uşaklık etmektedirler. Sovyetler Birliğini sosyalist olarak görüp, göstermekte; Sovyetler Birliğindeki gibi bürokrat burjuvazinin hakim olduğu, Sovyetler Birliğine bağımlı bir Türkiye istemektedirler. Bugünkü aşamada AP ve MHP ye karşı, CHP nin kuyruğuna takılmakta , etkileri altında bulundukları bir dizi kitle teşkilatı her şeyden önce sendikalar aracılığı ile CHP nin kuyruğuna takılmaktadırlar. Bunlar, bugün Türkiye'de Genel Grev çağrısı yapmaktadırlar. Bunların Genel Grevi iktidarı ele geçirmek için bir ayaklanma aracı değil, bugünkü hükümet karşı bir başka hakim sınıf hükümeti getirmek için bir araçtır.

'Aydınlık' gibi 'Üç Dünya' karşı-devrimciler vardır. Bunlar, bugün devlet ile bütünleşme süreci içindedirler. Açıkça faşist devleti "anarşi" ye karşı savunmaktadırlar. Bunların önerdiği emekçilerin Demirel ve Ecevitlerle "Rusya'ya karşı cephe kurmasıdır".

Kurtuluş, Dev-Yol, Dev-Sol gibi küçük burjuvazinin 'sol' akımları vardır. Bunlar 'öncü savaş' ını savunmakta, ideolojik olarak, geniş çapta Rus sosyal emperyalizminin uşakları revizyonistlerden etkilenmekte, bunlarla çoğu kez eylem birliği içine girmektedirler. Bunlar da bugün, Genel Grev çağrısına destek vermekte, halk içinde , işçi sınıfı içinde kolay başarı hayalleri yaymaktadırlar.

Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Yolu gibi küçük burjuvazinin sağ siyasi akımları da bugün Genel Grev çağrılarını atarak revizyonistlerin kuyruğuna takılmakta; kendiliğinden harekete tapmakta, işçi sınıfı içine yanlış, hayalci, kolaycı düşünceler taşımaktadır. Bunların ortak özelliği, ülkemizde demokratik Halk Devrimi yolunun işçi sınıfının Komünist Partisi önderliğinde verilecek uzun süreli Halk Savaşı olduğunu kavramaları, ülkemizde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirilebileceği anlayışında olmalarıdır. Genel ayaklanmayı yönlendirecek güçleri olmadığı için de ancak sosyal faşistlerin kuyruğuna takılıp Genel Grev palavrası atabilmektedirler.

Bunlar dışında bir de Kürt milliyetçisi akımlar vardır. Bunlardan bir bölümü (Özgürlük Yolu, Roja Welat) Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapmaktadır. Bir bölümü (UKO) nün eylemleri objektif olarak provokasyon niteliği taşımakta, hakim sınıflara hizmet etmektedir. Kendine Marksist-Leninist diyen bölümü (Kava) da milliyetçiliğin sınırlarını aşmamaktadır. Hepsinin ortak özelliği; Türkiye Kürdistan'ındaki devrimi Türkiye devriminin bütününden koparıp ayrı bir milli devrim olarak ele almalarıdır.

Bugün tüm revizyonistler ve oportunistler Genel Grev çağrısı yapıyor. Genel Grev nedir? Genel Grev işçi sınıfının genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirebileceği ülkelerde ,

HALKIN KURTULUŞU'NUN VARDIĞI YER

Halkın Kurtuluşu adlı oportunist gazete ve onun görüşlerini savunduğu TDKP/İÖ adlı teşkilat son zamanlar üzerine yaptığı yorumda revizyonizmin açık ve çok ilginç bir örneğini veriyor. Uzun uzun ekonomik talepler için mücadelelenin önemi üzerinde duran revizyonistler sonunda şöyle diyorlar:

"Tüm emekçiler kurtuluşlarını, emperyalistleri, komprador burjuva zi ve toprak ağalarını mülksüzleştirerek, sosyalizmi inşa ederek gerçekleştireceklerdir. Ancak bu - nun için her şeyden önce UDHD'nin zafere ulaşması ve sosyalist devri me kesintisiz geçişin gerçekleşmesi, işçilerin, köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünün kurulması gerekir. Ne var ki, bugün bunun için gerekli olan objektif ve subjektif koşullar olgunlaşmamıştır. Gerekli koşullar olgunlaşana kadar ücretlerde, maaşlarda ve taban fiyatlarında artış dışında yapılacak hiçbir şey yoktur. Vardır. O da bankalar, tekeller üzerinde emekçilerin denetiminin gerçekleşmesidir.

Ancak, tüm üretim ve dağıtım süreci emekçilerin, tüm çalışanların denetimi altına alındığında, emperyalistlerin, komprador burjuvaların kârları kısıtlanacak, üretimin düşmesi engellenecek, fiyat artışları ve paranın değerindeki düşüş durdurulacak, karaborsa ve stokların önüne geçilebilecektir."

(Halkın Kurtuluşu, sayı 186, 'Komprador tekeller ve bankalar üzerinde denetim')

Görüldüğü gibi HK revizyonistleri bugün "Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferi için... ne objektif ne de subjektif koşulların olgunlaşmadığını söylüyorlar. Subjektif koşulların olgunlaşmadığı, yani kitlenin bilinç ve örgütlenme seviyesinin geri olduğu ortada. Peki ama, objektif koşulların olgunlaşmadığı ne anlama geliyor? Türkiye'de bugün sınıf mücadelesinin ulaştığı boyutları görmek için ya kör ya da HK gibi revizyonist olmak gerekir.

HK, bu objektif ve subjektif koşulların olgunlaşmadığı gerçeğinden (bu HK'nın gerçeği tabii) yola çıkarak ücretlerde, maaşlarda, taban fiyatlarında artış için mücadele öneriyor. Buna ek olarak bankalar ve tekeller üzerinde emekçilerin denetiminin gerçekleştirilmesini öneriyor.

Yani komprador patron ağa devleti ayakta duracak, ama işçiler ve emekçiler, tekeller bankaları kontrol edecekler. HK'nın bu anlayışı Tito revizyonistlerinin "Öz Yönetim" anlayışının Türkiye şartlarında "orjinal" bir uygulamasıdır. Aslında CHP de bugün işçi sınıfı içinde aynı reformist düşünceleri yayma ya çalışıyor.

HK devrim yapmadan tekelleri kontrol altına alacak, ardından da emperyalistleri ve komprador burjuvaziyi mülksüzleştirecek. İşte revizyonizmin vardığı yer.

HK'nun bugün devrimin objektif ve subjektif koşulları olgunlaşmadı tesbitine rağmen kitlesini elde tutmak için attığı "Barikat Savaşı", "Genel Grev" çağrıları da boş laftan göz boyamadan ibarettir. Yaptıkları silahlı eylemler kitlenin zorlaması sonucudur.

DIYARBAKIR'DA MAHKUMLARA EZİYET VE İŞKENCE YAPAN

HALK DÜŞMANLARI CEZALANDIRILDI

Partimiz ve onun önderliğindeki TIKKO gerilla savaşına hazırlık dönemi içinde, halkın nefretini kazanan bazı halk düşmanlarını da cezalandırmaktadır.

Ocak ayı içinde Diyarbakır kapalı ceza evinde mahkumlara işkence yapan faşist cezaevi müdürü Abdülkadir Göymen, partimiz önderliğinde TIKKO savaşçıları tarafından vurulmuştur. Aynı cezaevinde gardiyanlık yapan Şükrü Abay'da daha önce uyarı mahiyetinde vurulmuştu.

Yine Diyarbakır'da Parti şehitlerini anma haftası içinde, Parti şehitlerini anma bildirisini dağıtan parti militanlarına saldıran Diyarbakır 1. Şube başkomiserlerinden

Uzeyir İnal da militanlarımız tarafından vuruldu.

Partimiz, şimdiye kadar olduğu gibi bundan böyle de Demokratik Halk Devrimi mücadelesi içinde, diğer mücadele yöntemlerinin yanında Demokratik Halk Devrimi görevlerine bağlı olarak tek tek işkenceci faşist katilleri, azıllık halk düşmanlarını, ajanları cezalandırma eylemlerini sürdürecektir. Modern revizyonistlerin ve her türden oportunistlerin bu mücadele yöntemini reddetmeleri, bu gibi eylemleri 'maceracılık' olarak nitelendirme bizi rahatsız etmiyor. Bu yalnızca onların devrimci kitlelerin taleplerinden ne kadar uzakta olduğunu gösteriyor.